RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0052 van 1 april 2014 in de zaak 1314/0102/SA/3/0101

In zake: 1. de heer Eric du CAUZE de NAZELLE

2. mevrouw Isabelle de ROCHECHOART de MORTEMART

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Greta VAN NEVEL

kantoor houdende te 9831 Sint-Martens-Latem, Warandedreef 3

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

Sophie IDE

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv DE LISSEWAL

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Ludo OCKIER

kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 21 oktober 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 29 augustus 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad leper van 8 april 2013 ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het uitbreiden van feestzaal de Lissewal en het inrichten van zeven kamers.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 8906 Elverdinge (leper), Bollemeersstraat 28 en met als kadastrale omschrijving afdeling 11, sectie B, nummer 0752V.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft deels het originele, deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 maart 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greta VAN NEVEL die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Sophie IDE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Michaël DE MOL die loco advocaat Ludo OCKIER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv DE LISSEWAL verzoekt met een aangetekende brief van 27 januari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 11 februari 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

2.

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij, hoewel daartoe uitgenodigd met een brief van de griffie van de Raad van 27 februari 2014, het verschuldigde rolrecht niet, minstens laattijdig, heeft betaald.

Gelet op het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, krijgt de tussenkomende partij evenwel de mogelijkheid om in haar schriftelijke uiteenzetting zoals bedoeld in artikel 4.8.19 VCRO en artikel 29, § 2 van het Procedurebesluit toelichting te geven over de redenen van de niet-tijdige betaling van het rolrecht en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

Voorgaande overwegingen verhinderen evenwel niet dat, mede gelet op het principieel voorlopig karakter van de in het kader van de beoordeling van een vordering tot schorsing gedane vaststellingen, de niet-tijdige betaling van het verschuldigde rolrecht door de tussenkomende partij tot gevolg heeft dat de tussenkomst onontvankelijk is voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft en dat derhalve geen rekening kan gehouden worden met de standpunten van de tussenkomende partij bij de beoordeling ervan.

De tussenkomende partij kon op de openbare zitting van 18 maart 2014 immers geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangaande de niet-tijdige betaling van het rolrecht geven.

IV. FEITEN

Op 7 februari 2005 wordt een verkavelingsvergunning verleend voor het afsplitsen van twee loten bouwgrond van het bebouwde hoekperceel op de hoek Bollemeersstraat-Veurnseweg, gelegen aan de linker zijde van het perceel van de aanvraag.

Op 12 juli 2005 wordt aan de verzoekende partijen een vergunning verleend voor het bouwen van een woning op elk van beide loten.

Op 12 september 2005 wordt aan de tussenkomende partij een vergunning verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een feestzaal (herindienen dossier met vermindering kroonlijsthoogte en vermindering afstand tot zijperceelsgrens tot 2 meter).

Op 23 augustus 2011 wordt een vergunning verleend voor het optrekken en doortrekken van de gevelmuur en het plaatsen van een poort.

Op 21 februari 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij, toen nog handelend onder de naam bvba CROMBEZ-DECLERCQ, bij het college van burgemeester en schepenen van de stad leper een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het uitbreiden van feestzaal De Lissewal + inrichten van 7 kamers".

Op het perceel van de aanvraag bevindt zich feestzaal de Lissewal, met een capaciteit tot 400 personen. Het betreft momenteel een hoofdgebouw met diverse aanbouwen (noord- en zuidzijde) en een losstaande berging vlak naast het gebouw (oostzijde).

Voorliggende aanvraag voorziet twee uitbreidingen. De ene uitbreiding is gesitueerd aan de zuidzijde van het gebouw waar een strook met een breedte van 2,71 meter bijkomend voorzien wordt. Het gabariet volgt het bestaande gabariet ter hoogte van de rechterzijgevel.

De andere uitbreiding betreft een uitbreiding aan de achterkant van het gebouw van de feestzaal op het gelijkvloers en het voorzien van zeven kamers op de verdieping. Naast een gedeelte feestzaal is op het gelijkvloers ook een gedeelte keuken en berging voorzien en het onthaal voor de kamers op de verdieping. Dit volume komt tot op 3,3 meter van de achterperceelsgrens van de naastliggende woning van de verzoekende partijen in de Bollemeersstraat. Het volume bestaat deels uit één bouwlaag met een hellend dak met dakuitbouwen overgaand in twee bouwlagen, in aansluiting op het bestaande volume.

Langs de Kemmelbeek wordt een uitweg in steenslag aangelegd met een breedte van vier meter vanaf de Veurnseweg tot bij de voorziene uitbreiding.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan 'leper-Poperinge', gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, nietvervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 maart 2013 tot en met 2 april 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend, met name door de verzoekende partijen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 8 maart 2013 een gunstig advies uit.

De provinciale technische dienst Waterlopen brengt op 25 maart 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de stad leper brengt op 25 maart 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Aquafin brengt op 5 april 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Zij wijst hierbij op de schriftelijke overeenkomst waarbij zij aan de tussenkomende partij een gratis en precair grondgebruik van een deel van het perceel met nummer 752V verleent.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 april 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad leper verleent op grond van voormeld advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 8 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

"...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

- - -

Voorliggende aanvraag dient te worden beoordeeld i.f.v. de inrichting, de uitbreiding en de aankleding van een vergunde horecazaak : feestzaal.

De feestzaal staat vrijstaand op een perceel in het centrum van Elverdinge. In de onmiddellijke omgeving liggende tuinen van de dorpsbebouwing en het kasteelpark van Elverdinge. De feestzaal zelf is volledig gelijkvloers.

Door het college van burgemeester en schepenen werd in het jaar 2005 een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een gelijkvloerse uitbreiding aan de noordzijde (orangerie).

De ontworpen uitbreiding van de feestzaal met zeven kamers voor logies laat een betere werking toe en staat in functie van de steeds terugkerende vraag van feestgangers om ter plaatse de mogelijkheid te voorzien voor slaapgelegenheid en zodus het comfort van de gebruikers te verhogen.

Bij de inplanting is maximaal rekening gehouden met de aanpalende tuinpercelen.

In die zin kan duidelijk gesteld worden dat de bijkomende hinder voor de omwonenden binnen de aanvaardbare grenzen valt.

De bestaande afsluitingen met streekeigen begroeiing blijft behouden, zodat er zeker geen risico ontstaat voor de privacy op de gelijkvloerse delen. Deze afsluiting werd als verplichting opgelegd bij de stedenbouwkundige vergunning 2005/461.

Er wordt met kwaliteitsvolle materialen gewerkt. De stijl van de bestaande aanleg wordt aangehouden teneinde de visuele kwaliteit te garanderen met hier en daar een accent.

De aanleg wordt volledig voorzien op private eigendom.

Ruimtelijk kan voorliggende aanvraag aanvaard worden binnen de juridische en feitelijke context van de omgeving.

De aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek, niettegenstaande dit volgens het uitvoeringsbesluit niet nodig was. De aanvraag behelst een uitbreiding van 469 m² en een bijkomend volume van 1.769 m³.

Het stadsbestuur heeft er voor gekozen het dossier aan een openbaar onderzoek te onderwerpen om de aanpalende bewoners te informeren over de uitbreidingsplannen. Gedurende de periode van het openbaar onderzoek werd één bezwaar ingediend, evenwel niet van een eigenaar/bewoner van de onmiddellijk aanpalende omgeving maar wel van de eigenaar verhuurder.

Hieruitvolgend kan gesteld worden dat het ingediend bezwaar in se te herleiden is tot economische belangen i.p.v. een bewaking over de goede ruimtelijke ordening. Elementen als zou het voorliggende ontwerp een financiële minwaarde teweegbrengen voor aanpalende eigendommen zijn niet relevant.

De locatie betreft hier immers een gedeeltelijke invulling/uitbreiding van een bestaande vergunde feestzaal binnen een bebouwde dorpskom.

De rechtstreeks betrokken aanpalende bewoners hebben geen bezwaar ingediend.

Aangaande de beperkingen die zijn opgenomen in het bezwaarschrift wordt verwezen naar de beoordeling van het bezwaar.

Er moet duidelijk gesteld worden dat de bestaande feestzaal dateert van voor de periode dat de achter- en naastliggende tuin van het perceel Veurnseweg 547 werd afgesplitst i.f.v. het creëren van twee bijkomende bebouwbare kavels.

Het weze duidelijk dat het functioneren van de feestzaal met zijn aanhorigheden niet mag leiden tot onaanvaardbare hinder in een woonomgeving, maar stellen dat de feestzaal overlast en hinder teweegbrengt die het woonklimaat en de omgeving schaden, gaat duidelijk te ver.

Navraag bij de Stedelijke Milieudienst en de Milieupolitie leert ons dat er geen enkele klacht van aanpalenden is gekend inzake overmatig nachtlawaai en hinder bij de exploitatie.

Bij dergelijke aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning wordt steeds als voorwaarde opgelegd dat de aanvrager in uitvoering van het decreet van 28 juni 1985, zo nodig voor de beoogde bedrijvigheid, naargelang de klasse van hinderlijke inrichting, bij de voor milieu bevoegde overheid, een milieuvergunning moet worden verkregen of de inrichting moet onderworpen worden aan de meldingsplicht, zo niet kan van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning geen gebruik gemaakt worden.

Wat de bezorgdheid inzake schending van privacy betreft in de achterliggende tuinen van de aanpalende woonkavels, moet gesteld worden dat de aanvraag voldoet aan de afstanden van het Burgerlijk wetboek, in het bijzonder wat betreft lichten en zichten. De woningen Veurnseweg 545 en Bollemeerstraat 30 zijn op een afstand gaande van 9m16 tot 15m01 ingeplant t.a.v. de achter kavelgrenzen. De ontworpen uitbreiding van de feestzaal is ingeplant op een minimum afstand van 3m30 t.a.v. de perceelsgrenzen.

Dit is ruim voldoende.

Volledigheidshalve moet hier ook gesteld worden dat he gebruik van de gastenkamers niet op eenzelfde lijn kan beschouwd als het gebruik van particuliere kamers.

Van de drie vensters die deels uitzicht geven op de aanpalende tuinen is er één venster voorzien in de badkamer en de andere twee in de slaapkamer. Het is een algemene gewoonte in onze maatschappij dat vensters in slaap- en badkamers worden geblindeerd aan de hand van ofwel een buiten bezonning ofwel intern door gordijnen, zodat hier met zekerheid kan gesteld worden dat inkijk op aanpalende tuindelen of in omgekeerde richting, tot een minimum zal herleid worden in werkelijkheid.

Wat betreft de aanleg van een achterliggende toegangsweg in steenslag-verharding, bevat het dossier een schriftelijke overeenkomst tussen de eigenaar van het kadastraal perceel 11de afdeling, sectie B, nummer 752P en de bvba. Crombez-Declercq waarbij duidelijk is gesteld dat Aquafin aan de gebruiker het gratis en precair grondgebruik verleent zoals aangeduid in het geel op het bijgevoegde grafisch plan. In ruil voor dit gebruik dient de gebruiker in te staan voor het onderhoud.

Het bijgevoegde grafisch plan bevat een intekening van de aan te leggen verharde uitweg in steenslag, zoals deze is ingetekend op het ontwerp bouwplan.

De ontworpen uitweg staat als nooduitgang en is voorzien ten gevolge het advies van de Brandweer stad leper. Het is geenszins de bedoeling om deze uitweg te gebruiken als rechtstreekse toegang tot de feestzaal.

In de praktijk is het zo dat het volledig perceel van Aquafin gebruikt, beheerd en onderhouden wordt door de bouwheer.

Concluderend kan hier gesteld worden dat de aanvraag in zijn geheelheid voldoet aan de vigerende reglementering en verenigbaar is met de bestemming van het gewestplan. Het ontwerp integreert zich met de omgeving, zowel naar inplanting, afmetingen als vormgeving en zorgt voor voldoende woonkwaliteit.

Het ontwerp biedt zowel aandacht aan de interne woonkwaliteit (beschikbare ruimte in de eengezinswoning), als de externe woonkwaliteit (licht, zicht ten gevolge van gebouwen in de onmiddellijke omgeving) en zorgt voor een positieve bijdrage aan de kwaliteit van de omgeving en de te verwachten ontwikkeling daarvan.

De materiaalkeuze geeft ondersteuning aan de architectonische vormgeving.

Bijgevolg kan gesteld worden dat er geen bezwaar is vanuit ruimtelijk oogpunt en dat de aanvraag in overeenstemming is met de feitelijke en de juridische context van de ruimtelijke omgeving.

Concluderend kan inzake voorliggend ontwerp gesteld worden dat de beperkte uitbreiding in overeenstemming is met de feitelijke en de juridische context van de ruimtelijke omgeving en er geen bezwaar is vanuit ruimtelijk oogpunt.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mist het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

. . .

3° HET SCHEPENCOLLEGE LEGT VOLGENDE BIJZONDERE VOORWAARDEN OP:

a) De bouwheer moet de voorwaarden opgelegd in het advies van de stedelijke

- Brandweer naleven. De uitbater dient voor de ingebruikname een controlebezoek van de brandweer aan te vragen bij de burgemeester.
- b) Het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen strikt na te leven.
- c) Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer strikt na te leven.
- d) Het voldoen aan de waarborgregeling bij werken die een risico voor het openbaar domein inhouden en te voldoen aan de borgstellingverplichting van 400 euro conform de stedenbouwkundige verordening betreffende een financiële waarborg bij werken die een risico voor het openbaar domein inhouden van 25 juni 2009.
- e) Het aanleggen van een intern gescheiden rioolstelsel is verplicht. Op het private domein dient het oppervlakte-/regenwater en het sanitair-/verontreinigd water maximaal van elkaar te worden gescheiden en afzonderlijk te worden afgevoerd. Afhankelijk van het rioolstelsel van het openbaar domein dient een gescheiden aansluiting of aankoppeling aan een gemengde aansluiting op 1 m van de rooilijn te gebeuren.
- f) De aansluiting (= plaatsen van wachtbuizen) gebeurt na contactname met de technische dienst van de stad om de exacte aansluitingsvoorwaarden te kennen. Het interne afvoerstelsel mag pas gelegd worden na het aanleggen van de wachtbuizen.
- g) Met deze stedenbouwkundige vergunning wordt er geen toelating verleend voor de uitvoering van de werken op het openbaar domein. Alle werken op het openbaar domein worden uitgevoerd door de stedelijke technische dienst, al dan niet tegen betaling van een retributie. Hiervoor moet contact opgenomen worden met de technische dienst. De nodige formulieren hiervoor kunnen gedownload worden op de website van de stad leper.
- h) Alle op het plan aangeduide voorzieningen voor de opvang, buffering en hergebruik van regenwater moeten effectief aangelegd worden. De nodige installaties voor het hergebruik van regenwater moeten voorzien zijn.
- i) Conform de bepalingen van het ministerieel besluit betreffende de keuring van de binneninstallatie en de privéwaterafvoer, dient een keuring te worden uitgevoerd waarbij het keuringsattest voorgelegd wordt aan de toezichthoudende ambtenaar leefmilieu.
- j) De gastenkamers moeten uitgerust zijn met correct geïnstalleerde rookmelders. Deze rookmelders moeten conform NBN EN 14604 zijn en mogen niet van het ionische type zijn. In de vakantiewoning moet een optische rookdetector geplaatst worden in de gang dicht bij de slaapkamers en in de living. Aanvullend kan in iedere slaapkamer een optische rookdetector geplaatst worden.
- k) In uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 moet zo nodig voor de beoogde bedrijvigheid, naargelang de klasse van hinderlijke inrichting, bij de voor milieu bevoegde overheid, een milieuvergunning worden verkregen of moet de inrichting onderworpen worden aan de meldingsplicht, zo niet kan van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning geen gebruik gemaakt worden.

- I) Voor de plaatsing van enige vorm van bijkomende publiciteit moet een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning aangevraagd worden.
- m) De gastenkamers moeten uitgerust zijn met correct geïnstalleerde rookmelders. Deze rookmelders moeten conform NBN EN 14604 zijn en mogen niet van het ionische type zijn. In de vakantiewoning moet een optische rookdetector geplaatst worden in de gang dicht bij de slaapkamers en in de living. Aanvullend kan in iedere slaapkamer een optische rookdetector geplaatst worden.
- n) Voor de plaatsing van enige vorm van bijkomende publiciteit, moet een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning aangevraagd worden.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 23 mei 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 juli 2013 om dit beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

u

De aanvraag voorziet in het uitbreiden van de feestzaal en het bijkomend voorzien van 7 kamers zodat kan overnacht worden ter plaatse. De kamers worden op de verdieping voorzien.

De uitbreiding heeft een kroonlijsthoogte van 3,3 m en bevindt zich tot op 3,3 m van de zijdelingse perceelsgrens die de achterperceelsgrens vormt van de woning die links paalt aan de aanvraag.

De eigenaars van de links aanpalende woning in de Bollemeersstraat en de aanpalende woning langs de Veurnseweg stelden beroep in tegen de verleende vergunning aan de aanvrager. Deze eigenaars wonen niet ter plaatse maar verhuren de woningen. Uit de beslissing van stad leper kan opgemaakt worden dat de feestzaal een gekend gegeven was op het moment dat de aanvragers een verkavelingsvergunning indienden in 2005 en de beide woningen realiseerden. Beroepers stellen hierbij duidelijk dat vlak na het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning voor de woningen in 2005 een uitbreiding van de feestzaal werd vergund en dit tot op 2 m van de perceelsscheiding met beroepers. Beroepers wijzen ook op het feit dat het gebouw op dat moment nog eigendom was van stad leper dat ook moest oordelen over de vergunbaarheid ervan.

Het is bijgevolg duidelijk dat beroepers en de huurders van hun woningen van het bestaan van de feestzaal afwisten op het moment dat de woningen gerealiseerd werden en de huurders er kwamen wonen.

Beroepers stellen dat huurders veel last hebben van de feestzaal terwijl in de beslissing van de gemeente vermeld is dat er geen klachten gekend zijn bij de milieupolitie. In het beroepschrift wordt de indruk gewekt dat er wel degelijk klachten zijn ingediend bij de wijkagent of politie. Er zijn echter geen kopies hiervan bij het beroepschrift gevoegd. Nog in het beroepschrift wordt erop gewezen dat een gevraagde akoestische studie naar aanleiding van de afgeleverde milieuvergunning niet in het milieudossier terug te vinden was. Dit moet echter aangekaart worden bij de milieu-inspectie.

Door de feestzaal verder uit te breiden (in 2005 vergunning voor bijkomende strook langs de zijperceelsgrens van de naastgelegen woning van beroepers in de Bollemeersstraat en nu een bijkomende uitbreiding langs de achterperceelsgrens van deze woning) komt

deze almaar dichter bij het perceel van beroepers.

De nieuwe uitbreiding komt tot op 3,3 m van de achterste perceelsgrens van de naastliggende woning in de Bollemeersstraat. Aan deze zijde bestaat de uitbreiding uit 1 bouwlaag met een hellend dak en dakuitbouwen. De bebouwing komt zeer dicht bij de achterperceelgrens van de naastliggende woning terwijl de buren ook al ter hoogte van de zijperceelsgrens geconfronteerd worden met een uitbouw van de feestzaal tot op 2 m van de perceelsscheiding. Op die manier creëer je een situatie waarbij het perceel bijna volledig omringd wordt door de uitbreidingen van de feestzaal. Enerzijds moet de vraag gesteld worden of niet meer afstand moet gehouden worden van de perceelsscheiding en anderzijds of 2 volledige bouwlagen passen in deze omgeving.

In de beschrijvende nota wordt gesteld dat geprobeerd is om rekening te houden met de omliggende percelen waarbij het zicht naar de tuinen aan de overzijde van de Kemmelbeek beperkt wordt door de publieke functies te lokaliseren aan de tuinzone en de gevels richting Kemmelbeek zo gesloten mogelijk te houden.

Op zich is het goed dat er rekening gehouden wordt met de omgeving. Toch is het vreemd dat net met de meest nabijgelegen bebouwing, zoals de naastliggende woning in de Bollemeersstraat, geen rekening werd gehouden in het ontwerp. Niet alleen komt de uitbreiding zeer dicht bij de perceelsgrens, ook de dakuitbouwen en ramen in het hoogste deel van de gevel zorgen voor inkijk bij de buren.

De afstand tot de woning is relatief groot maar de inkijk in de tuin is onvermijdelijk vanuit de kamers op de verdieping. Dergelijk probleem van inkijk zou opgelost kunnen worden. Toch blijft dan het probleem dat het perceel volledig omringd zal worden door de feestzaal.

In de westgevel (gericht naar woning beroepers) zijn op het gelijkvloers ook grote ramen voorzien die volgens de geveltekening van het opendraaiende type zijn. Ook in de erkeruitbouw ter hoogte van de noordoostgevel bevindt zich een schuifraam waarbij doorgang naar buiten mogelijk is. Dergelijke openingen zo dicht bij de perceelsgrens kunnen storend zijn voor de bewoners van de aanpalende percelen als bijvoorbeeld muziek gespeeld wordt in de zaal en de ramen worden opengezet omdat het te warm is in de zaal.

Het is daarom aangewezen dat de uitbreiding meer afstand houdt van de perceelsscheiding met de naastliggende woning in de Bollemeersstraat (waarvan beroepers eigenaar zijn) in combinatie met het meer gesloten houden van deze gevel.

De bestaande feestzaal bestaat uit platte daken en een heel licht hellend dak en heeft een bijna vierkant plattegrond. De gevraagde uitbouw aan de achterzijde heeft een meer landelijke stijl met dakuitbouwen, erkers, verspringende gevels en dakdelen. De kamers die voorzien worden op de verdieping liggen slechts gedeeltelijk onder een hellend dak. Het grootste deel van de uitbreiding is voorzien van 2 volle bouwlagen. Hierdoor overstijgt dit deel de totale hoogte van de bestaande zaal. Ter hoogte van de zuidgevel is er dan nog een hoger volume voor de liftkoker. Zo ontstaat er achteraan een onsamenhangend geheel met hellende dakvlakken en dakuitbouwen en plat daken op diverse hoogtes.

De uitbreiding heeft een andere stijl dan de huidige bebouwing. Door de uitbreiding dan ook nog deels te voorzien van twee bouwlagen met een plat dak ontstaat een amalgaam van verschillende stijlen wat het totaalbeeld niet ten goede komt.

Er wordt een uitbreiding van de feestzaal voorzien zonder dat bijkomende parkeerplaatsen voorzien worden. Momenteel beschikt de feestzaal over een capaciteit van 350 à 400 personen. Er is een parking voorzien aan de overzijde van de

Bollemeersstraat met een 90-tal plaatsen. Alle overige parkeermogelijkheid is op openbaar domein langs de Veurnseweg. Door de feestzaal in capaciteit uit te breiden wordt de parkeerdruk op openbaar domein verder verhoogd.

Besluitend kan gesteld worden dat het niet a priori uitgesloten is dat de feestzaal nog uitgebreid wordt maar dat nog meer aandacht moet besteed worden aan het beperken van de mogelijke hinder voor de omliggende bebouwing. In de eerste plaats moet meer afstand gehouden worden van het naastliggende perceel in de Bollemeersstraat dat eigendom is van beroeper. Ook moet bebouwing op de verdieping zo beperkt en zo laag mogelijk gehouden worden.

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het ontwerp voorziet twee uitbreidingen aan feestzaal de Lissewal die gelegen is in Elverdinge. De ene uitbreiding is gesitueerd aan de zuidzijde van het gebouw waar een strook met een breedte van 2,71 m bijkomend voorzien wordt. De andere uitbreiding betreft een uitbreiding achteraan met feestzaal op het gelijkvloers en 7 kamers op de verdieping.

De aanvraag dient getoetst te worden aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. De aanvraag is verenigbaar met de woonbestemming volgens het gewestplan op voorwaarde dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en past in de plaatselijke aanleg.

De aanvraag is strijdig met de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid op diverse punten. Onder meer de niveauverschillen binnen-buiten, het sanitair en de toegang naar het sanitair voldoen niet aan de verordening.

De eigenaars van de links aanpalende woning in de Bollemeersstraat en de aanpalende woning langs de Veurnseweg stelden beroep in tegen de verleende vergunning aan de aanvrager. Deze eigenaars wonen niet ter plaatse maar verhuren de woningen. Uit de beslissing van stad leper kan opgemaakt worden dat de feestzaal een gekend gegeven was op het moment dat de aanvragers een verkavelingsvergunning indienden in 2005 en de beide woningen realiseerden.

Nu worden beroepers geconfronteerd met een tweede uitbreiding van de zaal (de eerste werd vergund in 2005) die zich opnieuw dicht bij de perceelsscheiding met hun woning in de Bollemeersstraat bevindt.

De nieuwe uitbreiding komt tot op 3,3 m van de achterste perceelsgrens van de naastliggende woning in de Bollemeersstraat. Aan deze zijde bestaat de uitbreiding uit 1 bouwlaag met een hellend dak en dakuitbouwen. De bebouwing komt zeer dicht bij de achterperceelgrens van de naastliggende woning terwijl de buren ook al ter hoogte van de zijperceelsgrens geconfronteerd worden met een uitbouw van de feestzaal tot op 2 m van de perceelsscheiding. Op die manier creëer je een situatie waarbij het perceel bijna volledig omringd wordt door de uitbreidingen van de feestzaal. Enerzijds moet de vraag gesteld worden of niet meer afstand moet gehouden worden van de perceelsscheiding en anderzijds of 2 volledige bouwlagen passen in deze omgeving.

In de beschrijvende nota wordt gesteld dat geprobeerd is om rekening te houden met de omliggende percelen waarbij het zicht naar de tuinen aan de overzijde van de Kemmelbeek beperkt werd. Het is goed dat er rekening gehouden wordt met de omgeving maar toch is het vreemd dat net met de meest nabijgelegen bebouwing, zoals de naastliggende woning in de Bollemeersstraat, geen rekening werd gehouden in het ontwerp. Niet alleen komt de uitbreiding zeer dicht bij de perceelsgrens, ook de dakuitbouwen en ramen in het hoogste deel van de gevel zorgen voor inkijk bij de buren. Het probleem van inkijk zou opgelost kunnen worden. Toch blijft dan het probleem dat het perceel volledig omringd zal worden door de feestzaal, zowel opzij als achteraan. In de westgevel worden bovendien diverse grote, opendraaiende ramen voorzien. Deze kunnen ook aanleiding geven tot hinder.

Het is daarom aangewezen dat de uitbreiding meer afstand houdt van de perceelsscheiding met de naastliggende woning in de Bollemeersstraat (waarvan beroepers eigenaar zijn) in combinatie met het meer gesloten houden van de westgerichte gevel.

De bestaande feestzaal bestaat uit platte daken en een heel licht hellend dak met een bijna vierkant plattegrond. De gevraagde uitbouw aan de achterzijde heeft een meer landelijke stijl met dakuitbouwen, erkers, verspringende gevels en dakdelen. De kamers die voorzien worden op de verdieping liggen slechts gedeeltelijk onder een hellend dak. Het grootste deel van de uitbreiding is voorzien van 2 volle bouwlagen. Achteraan ontstaat een onsamenhangend geheel met hellende dakvlakken en dakuitbouwen en plat daken op diverse hoogtes.

De uitbreiding heeft een andere stijl dan de huidige bebouwing en daardoor ontstaat een amalgaam van verschillende stijlen wat het totaalbeeld niet ten goede komt.

Besluitend kan gesteld worden dat het niet a priori uitgesloten is dat de feestzaal nog uitgebreid wordt maar dat nog meer aandacht moet besteed worden aan het beperken van de mogelijke hinder voor de omliggende bebouwing. In de eerste plaats moet meer afstand gehouden worden van het naastliggende perceel in de Bollemeersstraat dat eigendom is van beroeper. Ook moet bebouwing op de verdieping zo beperkt en zo laag mogelijk gehouden worden.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren. ..."

Na de hoorzitting van 16 juli 2013 beslist de verwerende partij op 29 augustus 2013 om het beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag dient getoetst te worden aan de bestemmingsvoorschriften van het **gewestplan**. De aanvraag is verenigbaar met de woonbestemming volgens het gewestplan op voorwaarde dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en past in de plaatselijke aanleg.

Voor woongebied met historische, esthetische en/of culturele waarde moet het ontwerp getoetst worden aan de wenselijkheid tot behoud van het bestaande. Het betreft hier een relatief recent gebouwde feestzaal/ontmoetingsruimte die bovendien volledig behouden blijft zodat vooral moet geoordeeld worden of de uitbreiding zich inpast in de omgeving.

De aanvraag moet getoetst worden aan de **gemeentelijke stedenbouwkundige verordening** dd. 9 november 2006 **ter vrijwaring van het woonklimaat en het**

waardevol bouwkundig erfgoed.

In het beroepschrift wordt gesteld dat niet voldaan is aan art. 16§2 omdat er geen informatie

bij de bouwaanvraag aanwezig is met betrekking tot het voorkomen van geluidshinder. Omdat aanvrager de nodige elementen voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet heeft voorgelegd moest het CBS de bouwaanvraag onontvankelijk verklaren.

Art. 16§2 bepaalt het volgende: "Inplanting en/of geluidsdempende omkasting van technische installaties moet ervoor zorgen dat de milieukwaliteitsnormen voor omgevingsgeluid in open lucht op de aangrenzende percelen gehaald worden. Bij een bouwaanvraag worden daarvoor de nodige gegevens gevoegd." Op de plannen zijn geen technische installaties aangegeven die zich buiten het bouwvolume van de uitbreiding bevinden. Het is dan ook niet nodig om hierover gegevens bij het aanvraagdossier te voegen. Als aanvrager toch technische installatie wenst te plaatsen zal hij hiervoor een nieuwe vergunning moeten aanvragen.

Ook omwille van het niet vermelden van de milieuvergunning die verleend werd in 2006 op de nota bij de bouwaanvraag zou volgens beroeper het dossier onontvankelijk moeten verklaard worden. Het bezitten van een milieuvergunning is gekend bij de gemeentelijke administratie. Het niet vermelden ervan op de nota bij de bouwaanvraag kan dan ook niet als doorslaggevend argument aanzien worden om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Er kon met voldoende kennis van zaken geoordeeld worden.

De aanvraag moet voldoen aan de **gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid** gezien de aanvraag dateert van na 1 maart 2010 en de totale publiek toegankelijke oppervlakte meer dan 400 m² bedraagt (het bestaande gebouw is volgens het statistisch formulier 950 m² in oppervlakte en wordt nu nog uitgebreid). De verordening is van toepassing op de uitbreiding die nu gevraagd wordt.

Er worden ook kamers voorzien. Gezien er minder dan 10 kamers zijn moet enkel de gelijkvloerse gemeenschappelijke, publiek toegankelijke verbruikersruimte van meer dan 150 m² voldoen. Hier is er geen gemeenschappelijke verbruikersruimte bij de kamers.

Door de PSA werd in haar verslag opgemerkt dat de aanvraag op diverse punten niet aan de toegankelijkheidsverordening voldoet. Meer bepaald ging het om volgende knelpunten:

Er is op de plannen een niveauverschil van 10 cm voorzien tussen de uitbreiding en het tuin/terrasgedeelte. Niveauverschillen van meer dan 2 cm moeten opgevangen worden met een helling conform art. 18. Dit is niet voorzien op de plannen. Uit de nota blijkt dat de uitbreiding op hetzelfde niveau is als de bestaande feestzaal, daar stelt zich geen probleem.

De ruwbouwmaten van deuropeningen moeten minstens 105 cm bedragen om afgewerkt een vrije doorgang van 90 cm te garanderen. De deuropening naar het sanitair is echter maar 100 cm breed. Ook de deuropening naar het toegankelijke toilet is maar 100 cm breed. Bovendien is er geen opstelruimte voorzien naast de deur aan de krukzijde. Ook het sas tussen de toegangsdeur en het toegankelijke toilet is niet breed genoeg. Dit moet afgewerkt 1,5 m breed zijn. Hier is maar 1,2 m voorzien als ruwbouwmaat. Een beperking tot een afgewerkte maat van 1,2 m (geen ruwbouwmaat!) kan over een beperkte afstand op voorwaarde dat er aan het einde en begin van de versmalling een vrije en vlakke draairuimte van 1,5 m is voorzien. Hier is dit niet voorhanden.

De afmetingen van een toegankelijk toilet moeten minstens 1,7 m bij 2,25 m bedragen (ruwbouwmaat) zodat na afwerking een afgewerkte ruimte overgehouden wordt van 1,65

m op 2,2 m. In dit geval moet de deur in de korte zijde aangebracht worden. Hier is dit niet het geval.

Lopende de procedure werden de plannen aangepast en is er geen strijdigheid meer met de verordening.

Het advies van agentschap Wegen en Verkeer was gunstig.

Het advies van de Brandweer was gunstig.

Het advies van **Aquafin** was voorwaardelijk gunstig. Er wordt gesteld dat er geen bezwaar is tegen het voorzien van een verharde uitweg in steenslag maar dat de aanvrager hier alle verantwoordelijkheid voor moet opnemen onder meer de aanvraag van vergunningen. In dit advies wordt ook bevestigd dat Aquafin een overeenkomst heeft met aanvrager voor gratis en precair gebruik van het perceel in hun eigendom.

In het beroepschrift wordt gesteld dat de noodzakelijke weg voor de brandweer vanaf de Veurnseweg niet verwezenlijkt kan worden omdat er enkel een precaire weg kan aangelegd worden. Toch stelt Aquafin expliciet dat ze zich akkoord verklaart met het voorzien van de uitweg in steenslag.

Het advies van de **provinciale dienst Waterlopen** was voorwaardelijk gunstig. In het advies wordt er onder meer op gewezen dat er verhardingen zijn binnen de 5 m-strook langs de beek. Hierbij wordt onder meer toegevoegd dat de provincie niet kan verantwoordelijk gesteld worden voor schade aan de verharding binnen de 5 m-strook tgv onderhoudswerken aan de waterloop.

De aanvraag moet voldoen aan de **gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering** (dd. 01.10.2004) gezien het ontvangstbewijs dateert van na 1 feb 2005. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken vanaf 75 m² en verhardingen groter dan 200 m². De verordening formuleert eveneens bepalingen in verband met het verplicht gescheiden afvoeren van hemel- en afvalwater. Er wordt een hemelwaterput voorzien van 20.000 liter. Dit is voldoende voor de opvang van het hemelwater van de bijkomende dakoppervlakte.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

De aanvraag is gedeeltelijk gelegen in mogelijks overstromingsgevoelig gebied en gedeeltelijk in effectief overstromingsgevoelig gebied (de strook onmiddellijk palend aan de beek). In het beroepschrift wordt aangegeven dat dit verkeerd vermeld staat in de beslissing. In het advies van de provinciale dienst Waterlopen was dit echter wel correct vermeld.

Volgens artikel 3 van het uitvoeringsbesluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggende project heeft immers een beperkte bijkomende verharde oppervlakte. In het advies van de provinciale dienst Waterlopen wordt aangegeven dat geen schadelijke effecten op het bestaande watersysteem verwacht worden. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag voorziet in het uitbreiden van de feestzaal en het bijkomend voorzien van 7 kamers zodat kan overnacht worden ter plaatse. De kamers worden op de verdieping voorzien. De uitbreiding heeft een kroonlijsthoogte van 3,3 m en bevindt zich tot op 3,3 m van de zijdelingse perceelsgrens die de achterperceelsgrens vormt van de woning die links paalt aan de aanvraag.

De eigenaars van de links aanpalende woning in de Bollemeersstraat en de aanpalende woning langs de Veurnseweg stelden beroep in tegen de verleende vergunning aan de aanvrager. Deze eigenaars wonen niet ter plaatse maar verhuren de woningen. Uit de beslissing van stad leper kan opgemaakt worden dat de feestzaal een gekend gegeven was op het moment dat de aanvragers een verkavelingsvergunning indienden in 2005 en de beide woningen realiseerden. Beroepers stellen hierbij duidelijk dat vlak na het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning voor de woningen in 2005 een uitbreiding van de feestzaal werd vergund en dit tot op 2 m van de perceelsscheiding met beroepers. Beroepers wijzen ook op het feit dat het gebouw op dat moment nog eigendom was van stad leper dat ook moest oordelen over de vergunbaarheid ervan. Het is bijgevolg duidelijk dat beroepers en de huurders van hun woningen van het bestaan van de feestzaal afwisten op het moment dat de woningen gerealiseerd werden en de huurders er kwamen wonen.

Beroepers stellen dat huurders veel last hebben van de feestzaal terwijl in de beslissing van de gemeente vermeld is dat er geen klachten gekend zijn bij de milieupolitie. In het beroepschrift wordt de indruk gewekt dat er wel degelijk klachten zijn ingediend bij de wijkagent of politie. Er zijn echter geen kopies hiervan bij het beroepschrift gevoegd. Nog in het beroepschrift wordt erop gewezen dat een gevraagde akoestische studie naar aanleiding van de afgeleverde milieuvergunning niet in het milieudossier terug te vinden was. Dit moet echter aangekaart worden bij de milieu-inspectie. Op de hoorzitting werd ook nog meegedeeld door de gemeente dat er geen klachten gekend zijn ivm overlast door de feestzaal.

Door de feestzaal verder uit te breiden (in 2005 vergunning voor bijkomende strook langs de zijperceelsgrens van de naastgelegen woning van beroepers in de Bollemeersstraat en nu een bijkomende uitbreiding langs de achterperceelsgrens van deze woning) komt deze dichter bij het perceel van beroepers. De nieuwe uitbreiding komt tot op 3,3 m van de achterste perceelsgrens van de naastliggende woning in de Bollemeersstraat. Aan deze zijde bestaat de uitbreiding uit 1 bouwlaag met een hellend dak en dakuitbouwen. De bebouwing komt relatief dicht bij de achterperceelgrens van de naastliggende woning. Op de hoorzitting werd echter gewezen op het feit dat het naastliggende perceel niet volledig zal omringd zijn door de feestzaal maar dat dit achteraan maar gedeeltelijk is (ongeveer helft van de lengte van de achterperceelsgrens).

In de beschrijvende nota wordt gesteld dat geprobeerd is om rekening te houden met de omliggende percelen waarbij het zicht naar de tuinen aan de overzijde van de Kemmelbeek beperkt wordt door de publieke functies te lokaliseren aan de tuinzone en de gevels richting Kemmelbeek zo gesloten mogelijk te houden.

Het is goed dat er rekening gehouden wordt met de omgeving. De afstand tot de woning is relatief groot al is enige inkijk in de tuin onvermijdelijk vanuit de kamers op de verdieping. Dit probleem dat ook vermeld wordt in het verslag van de PSA, kan evenwel opgelost worden door de ramen uit te voeren in melkglas. Dit werd op de aangepaste plannen ook zo aangegeven.

In de westgevel (gericht naar woning beroepers) zijn op het gelijkvloers ramen voorzien die volgens de geveltekening van het opendraaiende type zijn. Ook in de erkeruitbouw ter hoogte van de noordoostgevel bevindt zich een schuifraam waarbij doorgang naar buiten mogelijk is. Dergelijke openingen zo dicht bij de perceelsgrens kunnen storend zijn voor de bewoners van de aanpalende percelen als bijvoorbeeld muziek gespeeld wordt in de zaal en de ramen worden opengezet omdat het te warm is in de zaal.

Op de hoorzitting werd evenwel gesteld dat de ramen in de westgevel vaste ramen zijn. Op die manier wordt vermeden dat deze zouden open gezet worden of dat aan deze kant het publiek naar buiten komt met mogelijke geluidshinder tot gevolg. Op de hoorzitting werd bevestigd dat de ramen in de westgevel wel degelijk gesloten zijn zoals ook getekend op het grondplan gelijkvloers. Om deze stellingen kracht bij te zetten werd dit ook zo aangegeven op de aangepaste plannen, zodat besloten kan worden dat ook op dat punt geen probleem meer is.

De uitbreiding met kamers op de verdieping gebeurt op vraag van de klanten om na het feest te kunnen blijven overnachten. De uitbreiding van de feestzaal betreft het vergroten van de receptiezaal zodat deze in verhouding staat tot de capaciteit van de feestzaal. Dit geeft als voordeel dat de recepties volledig binnen kunnen gebeuren. Bovendien zal er geen bijkomende parkeerdruk op openbaar domein ontstaan. De op dit punt geuite vrees door de PSA is dan ook ongegrond.

4D CONCLUSIE

De aangepaste plannen voldoen aan de gewestelijke verordening toegankelijkheid. De inkijk in de tuin wordt vermeden door het gebruik van melkglas, voorzien op de aangepaste plannen. Bovendien verduidelijken deze plannen ook dat de ramen in de westgevel vaste ramen zijn. In alle redelijkheid kan dan ook besloten worden dat de aanvraag geen bijkomende hinder genereert voor omwonenden. De vergunning kan dan ook worden verleend op basis van de aangepaste plannen. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1. Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

2.

verantwoorden.

Op de openbare zitting van 18 maart 2014 is gebleken dat de werken waarvoor de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning verleent, inmiddels werden uitgevoerd zodat de Raad noodzakelijk moet vaststellen dat de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning derhalve doelloos en zonder enig nut is. De door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen, in zoverre zij rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, kunnen immers niet meer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
- 3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0102/SA/4/0101.
- 4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW Filip VAN ACKER